

Internationale Faculteit

voor curieuze filosofie en curieuze psychologie

Een andere wijze van kijken en denken

LevensFilosofie

Vandaag

WAAROM DIT TIJDSCHRIFT?

Hoewel de Internationale Faculteit ooit begonnen is als een filosofische faculteit heeft zij zich langzaam maar zeker ontwikkeld tot een studie- en werkgemeenschap waarin gewerkt en gedacht wordt vanuit de curientieve gedachte.

Een tijdschrift waarin we de vragen van "NU" op een actuele wijze benaderd worden. De vragen gaan zowel over *zingeving*, *maatschappelijke vraagstukken*, *transitie* en andere problemen. Vragen die het leven RAKEN.

TIJDSCHRIFT "LEVENSFILOSOFIE VANDAAG"

Uitgegeven door de Internationale
Faculteit Dokkum/Keulen
Jaargang 4, nummer 15.
Redactie: Greet Snel.

Redactie

Geachte lezers,

Met de nieuwe lay-out plaatsen we ook een aantal nieuwe rubrieken. Niet voor iedere keer zal voor zo'n rubriek tekst zijn, dan blijft die rubriek "blank". Ook nu geldt: graag horen we reacties op dit tijdschrift/leesblad. Ook zouden we blij zijn met artikelen die u met ons zou willen delen. Immers: het curientieve denken is niet dogmatisch, noch aan een school of sekte gebonden. Zij gaat uit van een "menselijke benadering" in de geest van "algemeen menselijk denken". Een denken en spreken dat gedragen wordt door wederzijds respect, maar ook kritisch zijn.

VASTE RUBRIEKEN

INHOUD DIT NUMMER

1. Waarom dit tijdschrift
2. Tijdschr. Levensfilosofie Vandaag
3. Vaste rubrieken
4. Nel Versloot: samenvatting referaat "neuro linguïstiek"
5. Antje Roemers: gedicht dementie
6. Greet Snel: de begrippen: tijd, spijt En berouw in de geschiedenis
7. Arnold Spijker: een pelgrims-Wandeling

Aankondigingen

Volgend jaar hebben we alweer ons vijfde internationale congres. Het thema is nog niet bekend. Maar zodra het onderwerp bekend is wordt dat gepubliceerd.

We zijn dit jaar uitgenodigd door prof. Dr. A.A. Krinner in slot Paffendorf bij Keulen.

De studiedag begint om 12.00 uur met een middagmaaltijd aangeboden door onze gastheer.

Voordelige accommodatie is daar in de omgeving het een en ander te boeken.

Nadere informatie volgt.

Opmerkingen

- Voor belangstellenden is het artikel van Nel Versloot beschikbaar.

////////////////////////////////////
Uitspraken

////////////////////////////////////
Prof. Dr. Krinner.

Wissenschaften und
Gesellschaftsstrukturen mogen sich
anders, aber die Frage nach der
Würde des Menschen, die Frage nach
seiner Allmenschlichkeit bleibt

Greet Snel
Religiologie aanvaard het wonder van
het leven in het "samen-gaan" en
"samen-zijn".

Prof. Dr. Dr. Jac van Essen
"Alle mystiek begon met nadenken
over het bestaanswonder van mens en
wereld, het kan moeilijk anders
geweest zijn".

////////////////////////////////////
Reacties vorige brief

////////////////////////////////////
We zijn blij met de reacties over
"alles" wat dit tijdschrift kan
verbeteren.
Er waren reacties over de vormgeving
en alles wat daarmee samenhangt.
We waren daar blij mee.
Veel inhoudelijke reacties die zeer
goed onderbouwd waren. Had graag
gezien dat velen daarvan kennis
hadden kunnen nemen. (Zie einde
van deze bijdrage)

////////////////////////////////////
**Voor aankondiging inhoud volgende
bijdrage**

////////////////////////////////////
In de volgende bijdrage zullen we
een artikel opnemen over
curiëntologie en recht. Immers deze
denkwijze houdt zich bezig met alle

maatschappelijke onderwerpen en
disciplines.

Een samenvatting van Arnold Spijker
over zijn bijdrage op het congres te
Freiburg.

Greet Snel: een
ecologisch/filosofische gedachtegang
en mijmering over ons milieu.

////////////////////////////////////.

=====/
////////////////////////////////////
=====

Bijdrage Nel Versloot: samenvatting
referaat congres Freiburg 2017.

Titel: Neurolinguïstiek
Programmeren en curiëntologie.

////////////////////////////////////

De studie van de structuur van het
subjectieve =individuele ervaring=
noemen we NPL.

b. De term "neuro" geeft aan dat we
onze "**innerlijke ervaring**" vis het
centrale zenuwstelsel weergeven

c. "**Linguïstisch**" geeft aan dat we
taal gebruiken.

d. "**Programmeren**" geeft aan dat we
"ons innerlijk" van de wereld kunnen
organiseren.

De grondleggers van het NLP
programma waren in de jaren zestig:
Richard Bandler Gestalt-therapeut en
John Ginder, hoogleraar linguïstiek.

Zij vroegen zich af: hoe komt het dat
de ene therapeut meer succes boekt
dan de ander.

Bij het "opbouwen" van een
werkmodel keken zij vooral naar:
A: de manier van werken,
B: het praten en kijken,
C: maar ook naar de houding van
therapeuten die slaagden.

Wat de grondleggers waarnamen was dat veranderingen in gesproken taal en lichaamstaal een neurologisch effect hadden op de programmering van de hersenen en deze zo konden beïnvloeden.

NLP is zo een communicatiemiddel bij uitstek en heeft wortels in de linguïstiek, neurologie, psychologie en cybernetica. Al deze elementen tezamen worden gecombineerd tot een nieuw werkmodel.

Ook in de curiëntieve benadering van de cliënt spelen deze elementen een belangrijke rol.

Bij deze "menselijke ontmoeting" gaat het om de curiënt inzicht te geven in de hapering waarmee hij/zij geconfronteerd wordt en door een "helpend gesprek"-dat de bovengenoemde elementen in zich draagt- tot een leefbare leefstijl te komen.

Werkwijze.

Bij het neuro-linguïstisch programmeren gaat het om het in kaart brengen van natuurlijke handelingen. Anders gezegd: NLP is het in kaart brengen van iemands unieke ideaal of doel.

De meeste toe[passingen zijn daarbij gericht op het welzijn op langere termijn.

Het opnieuw rangschikken van ervaringen kan leiden tot een verandering, dat wil zeggen: dat het voorkomende gedrag ook veranderd wordt.

We doen dit bewust en vrijwillig.

Vrijwillig omdat het moedig is hulp te vragen wanneer men het gevoel heeft vast te lopen.

Het gaat er dan om de hapering bewust te worden en maken door de taal.

Taal die emoties vertolkt en "vrijgeeft" om zo tot nieuwe inzichten - veranderingen- te komen in het "leven".

Gedicht: "Je ogen zijn leeg....."
Door Antje Roemers.

Hoewel ongewoonlijk begin ik dit artikel niet met een tekst, maar met dit gedicht.

Je ogen zijn leeg, maar dan
onverwachts.....
Kijk je naar me en je lacht!

Ik pak je handen en je speelt
ermee
Kijkt naar mijn vingers en
zegt: he

Je herkent iets, maar kan het
niet zeggen
En ik.....ik kan het je niet
uitleggen

We zitten samen stil misschien
is dit wat je wilt?
Voor mij.....een heel groot
verdriet

Want je bent er wel.....
maar je bent er ook niet....

Ik hoop dat u hier het persoonlijke verdriet in herkent, maar ook de oprechte liefde en bezorgdheid die daaruit spreekt.

Bijdrage Greet Snel: de begrippen tijd, spijt en berouw in en uit de geschiedenis.

Inleiding

Er zijn momenten in je leven dat je jezelf voor "het hoofd kunt slaan". "Hoe kan ik dat nu doen", of: "waarom heb ik niet beter nagedacht", of: "waarom heb ik dat na gelaten?".

Soms zijn het heel gewone zaken soms ook keuzen "die onherroepelijk-zijn", waarbij je dacht: "dat is de slag in mijn leven" of: "dat is de stap die mijn leven doet veranderen".

Een ding is daarna duidelijk: altijd speelt "de tijd" daarbij een fundamentele rol als men tot "nadenken komt" over dat wat gebeurd is.

SPIJT

Spijt ontstaat op het moment dat je de "onomkeerbaarheid" van je handelen bewust wordt. Het is dit "bewustwordingsproces" dat dat gevoel van "spijt" bij je losmaakt. Spijt heeft daarom "alles" met tijd te maken.

Ons "actuele-zelf" heeft zo alles te maken met ons "verleden" en met onze "toekomst".

AUGUSTINUS

Augustinus formuleerde het (vrij vertaald) zo: verleden en toekomst zijn aspecten van een en dezelfde tijd, een tijd die vertegenwoordigd is in het heden. Het verleden verwijst naar de herinneringen, het heden naar het NU en de toekomst verwijst naar de verwachting.

Het zijn deze samenhangende factoren die niet alleen "het leven", de geschiedenis en de maatschappij "levend houden", maar ook de erkenning dat een verleden en heden en toekomst inherent zijn aan de universaliteit van "het-zijn".

Het is niet alleen dat "spijt" bestaat in ons persoonlijk leven, maar ook vragen stelt aan het handelen in de geschiedenis, in de maatschappelijk leven en het staan in onze sociale werkelijkheid.

Spijt voelen - spijt hebben

Daarbij is het zo dat "spijt-voelen" nog geen "spijt-hebben" hoeft te betekenen. Immers: het kan zijn dat we het "gevoel hebben" dat er ook een andere keuze mogelijk was geweest en geleid had tot een andere uitkomst in het "gebeuren", maar: dat hoeft nog niet tot "spijt-hebben" te leiden. "Spijt hebben" leidt tot het onbehagelijke gevoel dat de keuze die genomen is inderdaad de keuze is geweest die geleid heeft tot een situatie, "die niet gewild geweest wilde zijn" en daardoor niettemin tot gevolgen heeft geleid die en voor de keuzemaker en voor diegenen die "geraakt" werden door deze keuzen in en niet-acceptabele situatie werden geplaatst.

Anders geformuleerd: "spijt-voelen" is nog geen "spijt-hebben". Het "gevoel" leidt tot een "oordeelskracht" die slechts te begrijpen valt uit de "bewustwording" van dat gedrag uit het verleden en de actualiteit van ons zelfbeeld.

De vraag is: "hoe we omgaan met dat gevoel".

Gardemer heeft dat heel mooi verwoord: "Het gaat erom om begrijpend" naar de "andere tijd te kijken". De tijd waarin die keuze werd gemaakt.

TIJD EN BEROUW

De begrippen `tijd` en berouw` gaan we wat beknopt uitwerken en gaan daarbij uit van de geschiedenis.

Momenteel is het "mode" om "geschiedenis" en dan met name "de koloniale geschiedenis" onder de loep te nemen. Laten we duidelijk zijn -zeker er is veel fout gegaan-, maar laten we wel de geschiedenis van toen daarbij bekijken.

Martin Sommer spreekt daarover een waarschuwing uit. Een waarschuwing op de politieke gedreven neiging om de geschiedenis aan te klagen! Mag het niet zo zijn -dat veel "besluiten" -op velerlei terrein- beoordeeld dienen te worden "in de omlijsting van de tijd" toen deze besluiten genomen werden. De Nederlandsche Handels Maatschappij had het idee dat door de "driehoek handel, teelt, bank" met een kostgrondje voor de inheemse bevolking waar zij hun eigen voedsel zouden kunnen verbouwen, aan alle partijen meer voorspoed zou geven. We mogen daar nu anders over denken, maar dan verliezen we de motivatie van toen uit het oog, hetgeen zeker ook haar vruchten afgeworpen heeft.

Of anders geformuleerd met dit veroordelen van het verleden dreigt de verbindende functie van de geschiedenis verloren te gaan. Hetgeen niet betekent dat we niet kritisch mogen zien naar dat verleden, maar dat we wel kennis dienen te hebben van dat verleden om een oordeel te kunnen uitspreken. Nog anders gezegd: we dienen de historische blik te plaatsen "in de context van haar eigen omstandigheden". Wat dreigt te gebeuren is dat "geschiedenis wordt tot een HIER en NU", en dreigt te leiden te verworden tot een versnippering van onze maatschappij. Een samenleving die alleen beoordeeld wordt op het "heden" zonder oordeelsvorming over dat wat onze maatschappij geworden is door de tijd verliest de maatschappelijke realiteit uit het oog.

BEROUW

Natuurlijk kunnen we berouw hebben - en moeten dat wellicht ook in bepaalde situaties-, maar is "berouw" niet een trachten te laten samensmelten van twee onverenigbare perspectieven! Want is het niet zo dat we ons: ten eerste dienen te proberen te verplaatsen vanuit onze eigen politieke en maatschappelijke horizon naar en dat is de tweede stap: de historische situatie die we ons nooit eigen kunnen maken.

Het is dit gezichtspunt dat zou kunnen leiden naar meer inzicht en begrip in een historische situatie die geweest is en die we nu beschouwen vanuit een

maatschappelijk "tijdsbeeld dat ons bekend" is.

Ons "tijdsbesef" als individu staat tegenover ons collectief maatgevend referentiekader of de tijdgeest. Het is deze wisselwerking tussen beiden die ons tijdsbesef nu bepaald.

Verplaatst men zich oprecht in de ander: zowel persoonlijk, politiek, maatschappelijk en sociaal en cultureel dan zal men het "gebeurde" beter gaan begrijpen. Dat wil zeggen: "zich-van-het-anders-zijn" bewust worden en dat doordat men zich in zijn situatie van de ander verplaatst.

Dan verplaatst men zich oprecht in die ander, "kijken niet meer weg" maar dan "nemen we ons zelf mee".

Het is deze eigenlijke betekenis van het woord "verplaatsen" en het is deze houding die maakt dat culturen weer me elkaar in gesprek komen, culturele minderheden weer als volwaardige gesprekspartners worden gezien en de historische verbindingen opnieuw begrepen worden.

Dan kunnen we elkaar weer ontmoeten in een oprechte berouwvolle houding, een houding waarin deze onomkeerbare paradoxen niet opgeheven kunnen worden, maar waar we ons wel kunnen verzoenen.

Berouw kan leiden tot wederzijdse herkenning en erkenning, de wil samen-verder-te-gaan. Om gezamenlijk naar een respectvolle maatschappij te streven.

Bijdrage van Arnold Spijker:
De pelgrimagerreis.

Wat zijn je doelen?

Klamp je er niet aan vast of je mist echt een doel.

DOELEN.

Christoff loopt voor ons uit op een smal, kronkelend paadje door het bos.

We horen het ruisen van een rivier. Vlak na een bocht zien we een pad naar het water.

"Kom mee" zegt Christoff.

Hij loopt naar de rivier. Bij het water buigt hij zich voorzichtig voorover.

"Ssstt...", zegt hij. Hij stopt even met praten en kijkt naar ons. Fluisterend zegt hij: Als je heel stil bent kun je vijf tonen van deze rivier hier horen.

Vijf tonen. Hoor je het wel? Luister maar eens goed

Voorzichtig buigen we ook met ons oor naar het water. Inderdaad, als je goed luistert hoor je hier de verschillende watervalletjes. Als je nog beter luistert hoor je allemaal verschillende tonen

KIJKEN!

Wat kijken en luisteren mensen toch vaak slecht. Valt het ze op waar de wind vandaan komt? Hebben ze het aantal wolken geteld? "Mensen kunnen zo gefixeerd zijn op hun doel dat ze als domme kippen blijven rennen" zegt Christoff.

Ik moet nu verder zegt hij. "Ik heb maar tien dagen om over deze 350 kilometer te doen. Misschien kunnen we elkaar vanavond ergens treffen?"

“Ons doel voor vanavond is een voormalige gevangenis” zeggen we. “Hier hebben we een overnachting”. Hij schrijft de gegevens op en zegt: “Dan zie ik jullie daar”. Met grote stappen vervolg hij zij weg. Dymph en ik lopen in ons eigen tempo verder. Lange wandelingen blijk je het best in eigen tempo te doen.

Daar om die bocht, wat is dat? Dymph en ik zijn stomverbaasd. Een wit kerkje hier, zo midden in het bos? Even later bereiken we het kerkje. Het is gesloten. We lopen er eens om heen.

Door wat gaten kijken we naar binnen en zien er verschillende banken staan.

Deze kerk wordt kennelijk toch nog gebruikt. Interessant, hier in deze stilte een kerk aan te treffen. We ervaren tijdens onze wandelingen allerlei toevalligheden.

Vandaag hebben we als einddoel de “gevangenis”, waar we overnachten. Morgen? Dat weten we nog niet. Een doel kun je kennelijk op meerdere manieren opvatten. Een doel om op af te gaan. Of je kiest juist als doel om GEEN doel te kiezen.

Na het kerkje wandelen we door een prachtig stukje bos. Links en rechts van ons hebben we water. Aan het eind van het pad moeten we een knuppelbruggetje over. Heel snel hierna staan we voor de geurende heide. Vlak hiervoor is er een bank waar we onze lunch gebruiken. Na de lunch lopen we verder door de heidevelden. We komen een kraampje tegen. Een paar kinderen sparen op die manier voor een Nintendo, vertellen ze ons.

Dymph koopt er een appel en een gevulde koek.

Op onze pelgrimswandeling is een doel heel klein. Een doel is een volgende slaapplek. Soms lukt zelfs dit niet en moeten we onze plannen bijstellen. Een plek die vol blijkt te zijn of zelfs niet meer bestaat. Plots moet je een nieuw doel kiezen. Doelen kiezen vraagt zo een zekere souplesse. Je moet niet krampachtig zijn aan een doel vast houden. Daarmee zou je aan je doel voorbij kunnen schieten,

S’ Morgens na het ontbijt kiezen we de volgende etappe. Ons volgende doel. Tegelijk zoeken we of dar een nieuwe slaapmogelijkheid is. Bij menig overnachtingsadres krijgen we goede tips voor de volgende mogelijkheid. Soms reserveren ze het zelfs voor ons. Op zo’n moment lopen we vrij, onbekommerd op ons nieuwe doel af. **Ieders etappe, eigenlijk iedere stat, is een doel.**

Als u wilt reageren op een van deze artikelen dan zouden we dat zeer op prijs stellen.

Greet Snel, decaan Internationale Faculteit.